

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119207338
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119207338.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. E., o zaplatenie 1 227,03 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 668,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 2.9.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 227,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.1.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.1.2015 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1500 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa zmluvy mal žalovaný povinnosť splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach po 47,68 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 2288,64 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca (resp. právny predchodca žalobcu) listom z 26.11.2016 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a súčasne žalovaného upozornil, že v prípade že k úhrade nedôjde využije právo podľa § 53 ods.9 OZ a zosplatní celú dlžnú sumu. Listom z 24.1.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19.1.2017 úver zosplatnil. Žalovaný uhradil celkovo sumu 831,68 Eur.

2. Dňa 21.02.2020 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, bola pohľadávka voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tejto veci postúpená žalobcovi. Súd rozhodnutím č. k. 24Csp/98/2019-55 zo dňa 11.3.2020 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, napriek tomu, že mal vedomosť o prebiehajúcim konaní ako aj o obsahu podanej žaloby čo vyplýva zo záznamu o nahliadnutí do spisu zo dňa 30.10.2019 a 29.11.2019. Podanie doručené okrem iných aj do predmetného spisu zo dňa 29.11.2019 (čl. 28-34) sa predmetnej veci netýkalo a v konaní sp. zn. 27Csp/103/2019 bolo zaslané súdnej exekútorke JUDr. Marcele Šujanovej.

4. Vo veci súd nariadil pojednávanie na deň 3.12.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí však neúčast' ospravedlnili a súhlasili s konaním v ich neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, o odročenie nepožiadala. Súd vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 20.01.2015 Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1500,- Eur za týchto podmienok : úver poskytol právny predchodca žalobcu prevodom na účet žalovanej, zmluva sa uzatvorila na dobu určitú s termínom konečnej splatnosti úveru - 1/2019. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnutý úver v 48- mich mesačných anuitných splátkach po 47,68 Eur, vždy do 20- teho dňa príslušného mesiaca, splátka pozostáva z istiny a úroku (bez poistenia, ktoré nebolo uzatvorené), celková čiastka, ktorú žalovaná zaplatí 2288,64 Eur, úroková sadzba - 25 %, RPMN - 24,99 %, priemerná RPMN - 36,30 %. Žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu celkovo uhradila sumu 831,68 Eur.

6. Dňa 26.11.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade dlžnej splátky splatnej v mesiaci 9/2016 v lehote do 5.1.2017, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Listom zo dňa 24.1.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila žalovanému že úver zosplatnila. Ďalej z predložených listín spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. - prehľad splátok a úhrad na meno klienta - žalovaného vyplýva že žalovaný žalobcovi celkovo uhradil 831,68 Eur. Pohľadávku zo zmluvy zo dňa 20.1.2015 voči žalovanému nadobudol žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok.

7. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 20.1.2015.

8. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

10. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

22. Podľa § 2 písm. a, b, c, d, zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, b) finančnou službou služba poskytovaná 1. poisťovňou, poisťovňou z iného členského štátu, zahraničnou poisťovňou alebo ich pobočkami, 2. obchodníkom s cennými papiermi, zahraničným obchodníkom s cennými papiermi, pobočkou zahraničného obchodníka s cennými papiermi, 3. správcovskou spoločnosťou, zahraničnou správcovskou spoločnosťou, pobočkou zahraničnej správcovskej spoločnosti, 4. bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky, 5. dôchodkovou správcovskou spoločnosťou, doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, 6. inštitúciou elektronických peňazí, zahraničnou inštitúciou elektronických peňazí, pobočkou zahraničnej inštitúcie elektronických peňazí, 7. veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, alebo 8. inou osobou s obdobným predmetom činnosti, ako majú osoby uvedené v prvom až siedmom bode, c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

26. V konaní bolo preukázané, že strany sporu uzavreli v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dňa 20.01.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a to prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Súd považoval zmluvu za spotrebiteľskú podľa § 52 Obč. zák., prihliadol na charakter účastníkov pri uzavieraní zmlúv, žalobca konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval úvery a žalovaná bola fyzická osoba, nepodnikateľ, ktorá si vzala úver na osobnú spotrebu, vystupovala ako spotrebiteľ. Právny vzťah medzi účastníkmi vyplývajúci z úveru súd posúdil podľa zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Preskúmaním predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje nesprávny údaj o RPMN, pričom tento údaj je v nesprospech spotrebiteľa. Zmluva obsahuje dojednanie o fixnej úrokovej sadzbe 25 % ročne a údaj o RPMN 24,99 %. Už z matematického a logického výkladu je zrejmé, že údaj o RPMN nikdy nemôže byť nižší ako údaj o ročnej úrokovej sadzbe, nakoľko vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá je predovšetkým odvodená od ročnej úrokovej sadzby a môže sa navýšiť len ďalšími poplatkami, no nikdy nie znížiť.

28. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje nesprávne uvedenú RPMN v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

29. Súd ďalej dodáva, že zmluvné ustanovenie o riadnom úroku z úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Žalovaný sa v zmluve zaviazal úver splatiť v 48 mesačných splátkach s dojednanou úrokovou sadzbou 25 % ročne. Súd mal za to, že úrok dojednaný v sadzbe 25 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska na jej webovom sídle pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v januári 2015 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 10,43 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku.

30. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/211/2019 zo dňa 28.1.2020, v ktorom je (za obdobného skutkového stavu) konštatované, že „v prípade v zmluve uvedeného úroku ide teda o viac ako dvojnásobnú takmer trojnásobnú úrokovú sadzbu v rozhodnom čase. Nemôžu byť preto pochybnosti o tom, že ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré sú považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku. Za tohto stavu veci je odôvodnený právny záver, že šlo o dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou v rámci dokazovania správne zaoberal a správne ustálil, že obsah právneho úkonu, v ktorom výška úrokov odporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli, je neplatná.“

31. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu súd sa zaoberal aj otázkou premlčania, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Ako vyplýva z listinných dôkazov - predžalobná upomienka - k zosplatneniu došlo z dôvodu neuhradenia splátky splatnej 20.9.2016. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola doručená súdu 2.9.2019 bola podaná počas plynutia premlčacej doby, a teda možno uzavrieť že bola podaná včas.

32. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané vyššie ako aj na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal žalobca nárok iba na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou istinou a uhradenými platbami, t. j. na úhradu sumy 668,32 € spolu s príslušným úrokom z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil od 30.1.2017, čo je

v súlade s ustanovením čl. 6 bod 6.2 zmluvy o poskytovaní služieb. Z uvedeného dôvodu potom súd žalobu vo vyššej časti zamietol.

33. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., nakoľko žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume 1 227,03 € bol úspech žalobcu 54 % (668,32 €) a úspech žalovaného 46 %. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.